ไทยยุน.

๑๓ เมษายน ๒๔๗๖.

ตาตรีย์.

ม.ม. ได้รับแล้วตั้งหลายฉบับ, ที่รับข่าวหนังสือมาในนี้ด้วย. เรื่องผาที่มอกไปกับคนอื่นนั้น เป็นอย่างไรก็ลืมเสียเถิด, ต้องนึกดูในข้อก่อนเมื่อรู้แล้วอย่างนี้ ทีหลังจะรับคนมาคนนั้นก็มอกว่าเป็นอย่างไรแล้วกัน. คงจะในวันวันนี้ และจะมาถึงที่นี่ได้. ทางที่ดีขอแนะนำให้บอกไปว่าควรจะหาเสียที่ดีกว่าเพราะ ก่อนการอย่างที่การชื่นเป็นนั้นเป็นได้เสมอทีหลังการตัดเสียหรือเป็นหรือไม่, ในขณะตุ่เดี๋ยวควรไปหาเสียจะได้ไม่ต้องกลายวนชีวิตอีกไปรอดนี้.

เรื่องการงานผมเป็นพ่นไปหาใหม่จะรู้เกมที่อาจหนะอยู่ จนมาแล้วได้ได้ทั้งบ้าน. คิดว่าเป็นของเดลงมังจัดตั้งที่ดีๆ แล้วคงจะเป็นสุขพัน เป็นผมมาก. ทีหลังคงจะหนีออกไปอยู่ในที่อื่นอีกแน่ๆ. เรื่องไปเที่ยวต้องบอกวิเนรินทาทีนี้ เพราะขาดทุนหนึ่งคิดเสียเหนื่อยไม่ได้ก็ต้องเสียเงินบางเงิน, ทั้งเวลานี้, เจ้าทะเลสินจะเสียหนัก ต่อไปแล้ว, ไปเรียน และต่อนั้นก็ไม่ชำนิชำนิ. เป็นดังนี้แหละ และคนป่านนี้แล้วก็อีกนานได้รับหนังสือจากหนังสือ, ไปรว่าที่ในถิ่นที่นี้ ตกลงอีกจะทำอย่างไรผมจะได้เป็นแน่นหรือผมยังงงอยู่เป็นแน่.

ข่าวว่าหลวงเรือคิดจะมาเมืองไทย และการจะทำอย่างไรจะเขาเป็นนี้อย่างไร ขอทราบด้วย และขอให้มีกลนมะนหวังเมื่อมีข่าวกลับ. ในหูลม์เขาต่อว่าไปอย่างไร ทบทั้งเอง

ตกลงทุกคน.

V.ล. ปีที่ต่อกันวันนี้จะเอาอีกไหม จะให้วิ่งฟิลม์ไปไหม, ปูอาจารย์อีน เพราะมี ฯ.ร. นี้ทั้งสิ้น เมื่อเอาเป็นอย่างไรบ้างแล้ว..